

Campi qui pugui

La història. Madrid, 2017. Malgrat estar qualificats com professors, Pedro, Arturo i Eligio es veuen amb dificultats per tirar endavant amb la seva professió, gràcies a una droga de disseny que han elaborat, la vida els somriu.

Les formes. És evident que les coses del menjar i el viure estan magres per a la classe mitjana. Només cal enfocar els informes sociològics. Allò de 'Joves i Sobradament Preparats' ja no és garantia d'estabilitat ni de futur. A constatar-ho en clau de comèdia thriller i desinhibit humor de farsa ho fa 'Lo dejo cuando quiera', fotent-se'n dels rigors acadèmics, les hipocresies socials i la devaluació moral

Ibex 35. A través les esforçades peripècies econòmiques i sentimentals del tricicle protagonista, el director Carlos Therón (Salamanca, 1978) arma un artefacte generós en gags verbals i visuals de comicitat massiva. De fet, la comèdia és un 'remake' del film italià 'Smetto quan voglio' (2014). Això sí, passat per la fatxenderia baronívola de la nisaga ianqui de 'Resacón en Las Vegas'. Per tant, Carlos Therón i els guionistes a sou, no passaran a la història cinèfila com a subjectes originals. Si de cas, ama-

nuenses invertebrats, copistes amb cert instint conjuntural i una certa vocació allisonadora. A l'igual amb que els seus putatius protagonistes forcen i ultra-limiten la legalitat establerta, Carlos Therón força i ultra-limita els ressorts d'una crònica de perdedors crònics. Ho fa amb la mateixa desimboltura procaça amb que el socialista de parquet (i de Falcon Crest) Pedro Sán-

chez es postula com a president aerodinàmic. Val a dir que els tres actors protagonistes, el català David Verdager, el manxec Ernesto Sevilla i el murcià Carlos Santos, combinen un empebrat i succulent 'cocidito madrileño'. Tampoc les Cristina Castaño, Miren Ibarguren, Amaia Salamanca són insípides.

'Lo dejo cuando quiera'

Director:
Carlos Therón.

Intèrprets:
Ernesto Sevilla, David Verdager, Carlos Santos.
Espanya, 2019.
98'. JCA Alpicat

sinverunt.

El fons. Quan tot se'n va a fer punyetes, campí qui pugui.

La imatge. El mafiós Ernesto Alterio fotent mà als testicles dels incauts aprenents a narcotraficants.

La frase. "Antes hacía lo que estaba bien y todo me salía mal, ahora hago todo lo que está mal y todo me sale bien", diu el traficant. Tot és relatiu.

La recomanació. Interessats en thrillers amb més conya que vergonya i ganes d'entendre la realitat.